

El nacionalisme antinacionalista

Dos grups es disputaran el vot més anticatalanista en aquestes eleccions del 28N. La nova UPD mirarà de prendre els escons a uns Ciutadans fragmentats.

Unión Progreso y Democracia (UPD) arriba a les eleccions catalanes disposada a disputar a Ciutadans, el partit d'Albert Rivera, el pastís de vots de l'espanyolisme crític amb l'oficialitat del català, la immersió lingüística i allò que ells anomenen *nacionalisme*, que a Catalunya vindria a ser el *catalanisme*, des del més tebi del PP de Piqué fins a l'independentista d'Esquerra Republicana. La fundadora i ànima d'UPD és Rosa Díez, provinent del Partit Socialista d'Euskadi, formació que va deixar perquè considerava que era massa tèbia amb els nacionalistes bascos. Díez va ser consellera de Turisme del País Basc

(1991-1998) en governs de coalició amb el PNB, eurodiputada del PSOE (1999-2007) i es presentà candidata a la secretaria general del mateix partit el 2000, quan va eixir elegit José Luis Rodríguez Zapatero. Díez hi va obtenir només el 6,55% dels vots, darrere de Zapatero, Bono i Matilde Fernández, i començà a flirtejar amb Ciutadans de Catalunya. Es va incorporar a la Plataforma Pro, sortida de Basta Ya! (on l'esperaven amb candeletes Fernando Savater i Carlos Martínez Gorriarán), i d'allà va nàixer UPD.

El partit beu, com Ciutadans, de les fonts d'associacions i moviments en defensa d'una presumpta persecució

de l'espanyol, i n'hereta l'afecció pels manifestos. El d'UPD comença així: "Partim d'un pressupòsit revolucionari: que els ciutadans no naixen essent ja d'esquerres o de dretes ni amb el carnet de cap partit als bolquers. Anem encara més lluny, amb el risc d'escandalitzar els porucs: considerem els ciutadans capaços de pensar per ells mateixos i d'elegir en conseqüència, d'acord amb les ofertes dels partits i la seua experiència de la situació històrica que vivim."

El manifest explica també "Per a què aquest partit": "La base de la ciutadania és la igualtat en llibertat: iguals lleis per a tots i tots iguals davant les lleis. Aquest objectiu exigeix, com és lògic, la cohesió institucional i simbòlica de l'estat encarregada de definir i garantir els drets concrets dels ciutadans. Doncs bé, creiem que aquesta igualtat avui està amenaçada a Espanya, fonamentalment per culpa dels excessos d'un model territorial sotmès a constant desbordament per les pretensions nacionalistes. [...] El separatisme, si més no retòric, és contagiós i els no nacionalistes s'apressen a mostrar-se aparentment tan identitaris com la resta, per por de perdre els vots d'una majoria que no entén ja la defensa d'allò que és seu sinó com un desafiament a allò que és de tots."

UPD compta amb un padrí de luxe, premi Nobel de Literatura des de la setmana passada, Mario Vargas Llosa, que, amb Albert Boadella, Arcadi Espada i alguns altres, també va signar el Manifiesto por la Lengua Común, el 2008. El candidat que presentarà UPD a les eleccions catalanes és un vell conegut de Boadella i Espada i un precoç impulsor de manifestos contra l'extinció del castellà. Antonio Robles, que aquesta legislatura passada ha ocupat un escó al Parlament guanyat per Ciutadans, milita en la causa des de principi dels 90. Va ser un dels líders de l'Asociación por la Tolerancia i, segons que explica el periodista Albert Balanzà a *Boadella & Cia. Els in-*

El periodista Arcadi Espada i l'actor Albert Boadella, impulsors de diverses iniciatives anticatalanistes, van signar el 2008 un Manifiesto por la Lengua Común.

Un nou aspirant a collir vot xenòfob

Amb el lema “Controleu la immigració”, Plataforma per Catalunya, liderada per Josep Anglada, concorrerà per primera vegada a les eleccions al Parlament. I ho farà amb un discurs clarament xenòfob. De fet, un dels principis que inspiren la creació d'aquest partit és: “Ja n'hi ha prou, primer som els catalans i no pas els immigrants.” Com anuncia en la seva presentació a la web, Plataforma per Catalunya s'adreça a tots els ciutadans que “ja no se senten representats pels partits de sempre, en temes tan importants com la immigració il·legal, la baixa natalitat, la delinqüència, l'atur, la inseguretat ciutadana o la degradació dels nostres barris”. Aquest partit, constituït el 2002, es va

presentar a les eleccions municipals del 2003 i va obtenir 4 regidors. El 2007 va créixer fins a 17 regidors, amb un pes destacat a Vic i al Vendrell.

En aquests comicis, però, no tindrà el monopoli del discurs de la por a la immigració. El PP, amb Badalona (Barcelonès) com a laboratori de proves dirigit pel regidor Xavier Garcia Albiol, s'aproxima a aquestes tesis per mirar de captar un vot que pot provenir de diverses formacions polítiques, no únicament de l'extrema dreta. La candidata del PP, Alcía Sánchez Camacho, ha trepitjat el terreny i ha fet campanya activa per defensar el seu regidor quan ha estat acusat de xenòfob.

Un sondatge que publicava un diari català el març d'enguany, després de la polèmica de Vic sobre l'empadronament de nouvinguts, xifrava en un 48% els catalans que consideren que la immigració és dolenta per al país, i en un 63% els qui creuen que els ajuntaments no han d'empadronar nouvinguts en situació irregular. Aquests percentatges, que tots els experts coincideixen a titllar de desvirtuats i exagerats, són els que donen ales a Plataforma per Catalunya per intentar l'assalt al Parlament, i al PP, per consolidar els seus escons. Però, justament, Anglada i Camacho són els líders més mal valorats pels catalans, també segons un sondatge del mateix rotatiu.

Gemma Aguilera

El president de Plataforma per Catalunya, Josep Anglada.

tents de crear un partit espanyolista a Catalunya (Ara Llibres, 2006), esdevé també guia ideològic i esperó polític del moviment: “Amb els anys, Robles, autor el 1992 del llibre de capçalera del moviment, *Extranjeros en su país*, signat per Azahara Larra Servet, es convertirà en el més ferm partidari de crear un partit polític a Catalunya per a vehicular les seves inquietuds, i així ho farà el 1997 registrant al Ministeri de l'Interior la formació España Mestiza (Plataforma per el Bilingüismo), que després s'anomenarà España Constitución de Ciudadanos”.

Segons que ha declarat Robles a EL TEMPS per correu electrònic, l'objectiu principal d'UPD si entrara al Parlament de Catalunya “seria posar fi a la corrupció política i fer de l'honestat un valor innegociable”.

UPD guarneix el seu discurs de desballestament del sistema autonòmic espanyol, amb una crida a la regeneració democràtica, amb punts en comú amb més formacions noves que es presenten al Parlament, com l'Alternativa de Govern de Montserrat Nebrera. Al manifest fundacional també es concreta per on va la “regeneració demo-

cràtica”. “Som un nou partit, nascut per representar els ciutadans espanyols que desitgen impulsar un profund canvi polític mitjançant la reforma de la Constitució i de la llei electoral per a regenerar el sistema democràtic, superar el ‘bipartidisme imperfecte’ que ara prioritza els partits nacionalistes i lluitar per la llibertat i la igualtat efectiva dels ciutadans espanyols davant la llei, amb independència de les seues idees, fortuna, lloc de residència o llengua materna.”

Antonio Robles va deixar Ciutadans el 2009 per diferències amb Albert Ri-

Antonio Robles (ex-Ciudadans) serà el cap de llista per Barcelona d'Unión, Progreso y Democracia.

vera sobre la gestió del partit i el seu estil de lideratge. Ho va fer acompanyat del tercer diputat de Ciudadans, José Domingo, i va passar a ser portaveu del grup mixt. Tots dos, Robles i Domingo, van concedir una entrevista a *El Mundo* el maig del 2009 per aclarir el trencament. Primera pregunta: "Quan comença a deteriorar-se la relació amb Rivera?" Primera resposta: "L'endemà mateix de les eleccions del 2006."

Sobre les diferències entre UPD i Ciudadans, Robles ha dit a EL TEMPS: "UPD es diferencia de tots els partits polítics en qüestions essencials com ara la regeneració política: en la

coherència entre allò que es defensa i allò que es practica, en la defensa d'un discurs idèntic per a tot Espanya sense calcular rèdits segons el tema. Per exemple, nosaltres hem defensat la igualtat de drets per a tots els ciutadans visquen on visquen del territori nacional. Defensem allò que és comú, perquè aquesta reclinació supersticiosa per marcar diferències entre espanyols i comunitats, ha fet que ningú no defensi el bé comú, allò que és comú a tots els espanyols. Per a UPD és important defensar els valors comuns, com la solidaritat, la igualtat, la cohesió, la llibertat, més enllà dels petits egoismes

d'allò que és nostre davant d'allò que és dels altres."

Cap enquesta no dona, ara per ara, possibilitats reals que UPD entre al Parlament, mentre que Ciudadans es mou en un interval entre 0 i 3 parlamentaris. La presentació de totes dues llistes podria dividir el vot espanyolista que sembla que és graner de totes dues militàncies i deixar sense escó ni l'una i ni l'altra.

A l'hora de donar suport a un partit o a un altre en una hipotètica investidura, Robles diu a EL TEMPS que la retallada del Tribunal Constitucional s'ha de complir: "A l'àmbit nacional ja hem dit que qui vulga suport ha de garantir la reforma de la llei electoral. A Catalunya, entre més coses, han de començar comproment-se a complir la sentència del Tribunal Constitucional en cadascun dels seus punts."

Àlex Milian

Cap enquesta no preveu, ara per ara, que UPD tinga possibilitats reals d'entrar al Parlament de Catalunya